

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

Development for Sustainable Tourism Using Supply Chain Management in Phuket Province

โดย

สัคพัศ แสงฉาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิชา หาสุนทรี

ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ปีงบประมาณ 2561

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องอาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต สำนักงานจังหวัดภูเก็ต การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน ผู้บริหารธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ที่อำนวยความสะดวกและมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนพัฒนาการท่องเที่ยว และเข้าร่วมกิจกรรมที่มีผลต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอเทิดไว้เป็นบูชาคุณบิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อนุเคราะห์และร่วมสร้างสรรค์งานวิจัยด้วยดีเสมอมา

สัปดาห์ แสงฉาย

กรกฎาคม 2561

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ชื่อผู้วิจัย : สักพัค แสงฉาย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทินา หาสุนทร

ปีที่ทำการวิจัย : 2561

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ปัจจัยทางด้านกลางน้ำ และปัจจัยทางด้านปลายน้ำ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต และ3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร ที่ได้จากการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ และวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุโดยใช้โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง SEM เป็นการวิจัยแบบบูรณาการเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 13,203,284 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างใช้สูตร Taro Yamane ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 ราย ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์แบบสอบถาม เพื่อสำรวจความคิดเห็น เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรกลุ่มตัวอย่าง การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ด้านผู้ให้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริการการท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ต การสัมภาษณ์เจาะลึก รวมทั้งสิ้น 10 ราย

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ และ30,000 บาท มีสัญชาติจีน พฤติกรรมการพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ต ส่วนมากไม่เคยมาท่องเที่ยวแห่งนี้ มาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มาด้วยบริษัทนำเที่ยว ส่วนมากเดินทางมา 2-3 คนเดินทางมากับครอบครัว และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางจำนวน 20,001 – 30,000 นักท่องเที่ยวมีความรู้ในระดับ 93.13 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้ให้บริการ (ปัจจัยด้านต้นน้ำ) ด้านแห่งทรัพยากรมีการฟื้นฟู/บำรุงรักษาทรัพยากรอย่างต่อเนื่องคุณลักษณะขององค์กร องค์กรมีความสามัคคีและมีความร่วมมือ การไหลของข้อมูล มีการให้ข้อมูลอย่างรวดเร็ว ด้านวัฒนธรรมองค์กร เปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ด้วยความยินดี การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของชุมชน และด้านประสบการณ์ในการทำงานบุคลากรได้รับมอบหมายงานที่เหมาะสม (ปัจจัยด้านกลางน้ำ) ที่พักมี ความสะอาดของผนัง ผ้าปูที่นอน ปกอกหมอน ผ้าห่ม การคมนาคมมีความสะดวกสบายในการใช้บริการ มีความปลอดภัยในการใช้บริการ สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามตามธรรมชาติ มี อาหารรสชาติของอาหารอยู่ในระดับดี มีความสะอาดของอาหาร ด้านสินค้าท้องถิ่นราคาของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสม และด้านวิถีชีวิตชุมชน มีการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย พอเพียง อยู่กับธรรมชาติมีความสุข สบายใจ ปัจจัยปลายน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) ด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าขั้นตอนการให้บริการมีความคล่องตัวและไม่ยุ่งยาก มีการติดป้ายประกาศหรือแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับ ขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ ให้บริการด้วยความสุภาพ และเป็นกันเอง มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ เช่น ตอบข้อสงสัยได้ตรงประเด็น ให้

คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาได้เหมาะสม ด้านการกลับมาอีกในอนาคต มีความประทับใจการบริการด้านการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน สสำรวจทัศนคติ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ปัจจัยทางด้านปลายน้ำ โดยใช้สถิติหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .565$) และการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านกลางน้ำ และ ปัจจัยทางด้านปลายน้ำ โดยใช้สถิติหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .609$) และผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regressions) พบว่า ปัจจัยทางด้านต้นน้ำ และ ปัจจัยทางด้าน ปลายน้ำมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยทางด้านกลางน้ำ และ ปัจจัยทางด้าน ปลายน้ำมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (MED) พบว่า ตัวแปรดังกล่าวได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (UPS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.66 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรปัจจัยทางด้านปลายน้ำ (DOS) พบว่า ตัวแปรดังกล่าวได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (MED) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.85 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้พบว่า ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (UPS) โดยผ่านปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (MED) มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.56 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ABSTRACT

Research Title : Development for Sustainable Tourism Using Supply Chain Management in Phuket Province

Author : Sakapas Saengchai and Assistant Professor Dr. Natnicha Hasoontree

Year : 2018

Research on sustainable tourism development by Supply Chain Management in Phuket Tourism purpose 1) To study tourism behavior, knowledge about sustainable tourism of foreign tourists visiting Phuket, 2) To study the relationship between upstream factors, midstream factor and downstream factors impact on sustainable tourism development by supply chain management of tourism in Phuket and 3) To study causal relationships between variables based on the consistency test of the relationship model and analyzes of causal factors using SEM model is Quantitative Research. The population was 13,203,284 tourists in Phuket. The samples were analyzed using the Taro Yamane formula. To calculate sample size for this study was 400 people. The collected data were collected for questionnaire analysis to opinion survey on Qualitative Research, In-depth interview on service providers and stakeholders in Phuket tourism services. To in-depth interviews has total 10 people.

The research found that general information of the respondents. Mostly male, 31-40 years old, general worker, undergraduate degree, earning 30,000 baht, Chinese citizenship. Sustainable tourism behavior in Phuket. Most of them never visited this place, come to relax with the family. Most of them travel 2-3 people with family and expense for 20,001 - 30,000 baht. The tourist has knowledge at 93.13, information about the management of the service provider (Upstream factors). The resource is continually revitalized / maintained character of organization. Organization is united and cooperative, flow of information is very fast, organizational culture give opportunity to learn culture and lifestyle with pleasure. Participation of stakeholders directly and indirectly of the community and experience in job (Midstream factor) The cleanliness of the walls, sheets, pillows, blankets, transportation is convenient to use is safe to use. The natural beauty of the food is good, cleanliness of food. For local products, the price of the product is reasonable. And the lifestyle of the community has to live just enough to live with nature happy, downstream factor (User) in terms of customer satisfaction, the overall level of satisfaction was high. When considering each aspect found that service is streamlined and hassle-free, signs, notices or information about procedure and duration of service, service with courtesy, able to provide services such as answer the questions, give advice and help solve the problem. To come back in the future impressed by the services of sustainable tourism, survey attitude of tourist

satisfaction. Analysis of the relationship between upstream factors, downstream factors by using The Pearson Product Moment Correlation Coefficient. Overall, it was found that positive correlation coefficient ($r_{xy} = .565$) is high and correlation between midstream and downstream factors by using The Pearson Product Moment Correlation Coefficient. Overall, it was found that were positive correlations ($r_{xy} = .609$) is high. And multiple regression found that upstream and downstream had a statistically significant positive correlation. Midstream and downstream factors had a statistically significant positive correlation. When considering the direct influence on the midstream factor (MED), it was found that the variables were positively influenced by the upstream factor (UPS) has direct influence as 0.66. which has significant statistics at 0.01. The downstream factors (DOS) found that the variables were positively influenced by the midstream factors (MED) has direct influence as 0.85, which is the influence is statistically significant at the 0.0. Moreover, indirect effect of the upstream factor (UPS) via midstream factor (MED) is indirect influence 0.56, which is statistically significant at 0.01.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. ขอบเขตของการวิจัย	2
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
6. นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	6
2. แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	11
3. แนวความคิดในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	14
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว	15
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	17
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบริการ	20
7. สาระสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทย	22
8. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมการพัฒนาพื้นที่และชุมชน	33
9. สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ตและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	60
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	83
1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83
2. ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย	83
3. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย	84
4. ขอบเขตด้านพื้นที่	84
5. วิธีการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล	84
6. การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล	87

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	89
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	92
3. พฤติกรรมการท่องเที่ยวและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	95
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้ให้บริการ (ปัจจัยด้านต้นน้ำ)	102
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกาบริหารจัดการการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว (ปัจจัยด้านกลางน้ำ)	107
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริหารของนักท่องเที่ยว (ปัจจัยด้านปลายน้ำ)	113
7. สถิติการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรวิจัย	122
8. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา	125
9. ผลการวิเคราะห์โมเดลการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบ ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต	131
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา	142
1. สรุปผลการวิจัย	142
2. อภิปรายผลการวิจัย	143
3. บทสรุป	145
4. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	146
บรรณานุกรม	147
ภาคผนวก	149
ภาพกิจกรรม	149
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	153
มคอ.3	169
เอกสารการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	175
ประวัติผู้วิจัย	176

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ	92
ตารางที่ 4.2	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ	92
ตารางที่ 4.3	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ	93
ตารางที่ 4.4	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านวุฒิการศึกษา	93
ตารางที่ 4.5	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้	94
ตารางที่ 4.6	ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสัญชาติ	94
ตารางที่ 4.7	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตการมาสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ กี่ครั้ง	95
ตารางที่ 4.8	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว สถานที่แห่งนี้	96
ตารางที่ 4.9	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตด้านวิธีการเดินทาง	96
ตารางที่ 4.10	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตด้านจำนวนที่ร่วมเดินทางมาด้วย	97
ตารางที่ 4.11	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตด้านลักษณะความสัมพันธ์ของ กลุ่มคนที่ร่วมเดินทาง	97
ตารางที่ 4.12	แสดงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทาง มาท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อครั้ง/ต่อคน	98
ตารางที่ 4.13	ผลการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	99
ตารางที่ 4.14	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) ด้านแห่งทรัพยากร	102
ตารางที่ 4.15	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) คุณลักษณะขององค์กร	103
ตารางที่ 4.16	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) ด้านการไหลของข้อมูล	104
ตารางที่ 4.17	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) ด้านวัฒนธรรมองค์กร	105
ตารางที่ 4.18	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) การมีส่วนร่วมของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย	105
ตารางที่ 4.19	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) ประสิทธิภาพในการทำงาน	106
ตารางที่ 4.20	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) ด้านที่พัก	107
ตารางที่ 4.21	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) การคมนาคมขนส่ง	108
ตารางที่ 4.22	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) สถานที่ท่องเที่ยว	109
ตารางที่ 4.23	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) ด้านอาหาร	110
ตารางที่ 4.24	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) ด้านสินค้าท้องถิ่น	111
ตารางที่ 4.25	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ) ด้านวิถีชีวิตชุมชน	112
ตารางที่ 4.26	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านปลายน้ำ (ด้านผู้ใช้บริการ) ด้านระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว	113
ตารางที่ 4.27	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านปลายน้ำ (ด้านผู้ใช้บริการ) ด้านการกลับมาอีก ในอนาคต	114
ตารางที่ 4.28	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านปลายน้ำ (ด้านผู้ใช้บริการ) การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	115

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านต้นน้ำและ ปัจจัยทางด้าน ปลายน้ำ โดยใช้สถิติหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	116
ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านกลางน้ำและปัจจัยทางด้านปลายน้ำ โดยใช้สถิติหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	118
ตารางที่ 4.31 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regressions) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม จำนวน 3 ตัว กับตัวแปรอิสระ มากกว่า 1 ตัวขึ้นไป ปัจจัยทางด้านต้นน้ำ และ ปัจจัยทางด้าน ปลายน้ำ	120
ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regressions) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม จำนวน 3 ตัว กับตัวแปรอิสระ มากกว่า 1 ตัวขึ้นไป ปัจจัยทางด้านกลางน้ำและปัจจัยทางด้านปลายน้ำ	121
ตารางที่ 4.33 ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปร	122
ตารางที่ 4.34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้	124
ตารางที่ 4.35 แสดงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ	126
ตารางที่ 4.36 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยทางด้านต้นน้ำ	127
ตารางที่ 4.37 แสดงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ	128
ตารางที่ 4.38 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยทางด้านกลางน้ำ	129
ตารางที่ 4.39 แสดงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลปัจจัยทางด้านปลายน้ำ	130
ตารางที่ 4.40 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยทางด้านปลายน้ำ	131
ตารางที่ 4.41 ค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบจำลองการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต ก่อนปรับโมเดล (Hypothesized Model)	133
ตารางที่ 4.42 ค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบจำลองการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต หลังปรับโมเดล (Modified Model)	135
ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานอิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และ อิทธิพลรวม (TE) หลังปรับโมเดล	137
ตารางที่ 4.44 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที หลังปรับโมเดล	139
ตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเส้นทางอิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) หลังปรับโมเดล	140

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
ภาพที่ 4.1 ภาพประกอบเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยทางด้านปลายน้ำ (ด้านผู้ใช้บริการ) กับปัจจัยทางด้านต้นน้ำ (ด้านผู้ให้บริการ) และปัจจัยทางด้านกลางน้ำ (ด้านการให้บริการ)	121
ภาพที่ 4.2 แสดงโมเดลการวัดปัจจัยทางด้านต้นน้ำ	127
ภาพที่ 4.3 แสดงโมเดลการวัดปัจจัยทางด้านกลางน้ำ	129
ภาพที่ 4.4 แสดงโมเดลการวัดปัจจัยทางด้านปลายน้ำ	131
ภาพที่ 4.5 แบบจำลองการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต โมเดลที่สร้างตามสมมติฐาน (hypothesized model)	133
ภาพที่ 4.6 แบบจำลองรูปแบบเชิงสมมติฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยการจัดการ ระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต ตามโมเดลที่ปรับเปลี่ยน (modified model)	135
ภาพที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ ยั่งยืนโดยการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ต	140